

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ελληνική Βιβλιογραφία

Στην παρακάτω επιστολή καταγράφονται οι σκέψεις και οι προβληματισμοί του Ι. Δανιηλίδη σχετικά με την απουσία της αναφοράς στην ελληνική βιβλιογραφία, κατά τη δημοσίευση ελληνικών άρθρων και τις επιπτώσεις αυτής στη διεθνή αναγνώριση του ελληνικού συγγραφικού έργου και αρθρογραφίας.

Αγαπητοί Συνάδελφοι,

Διαβάζοντας ένα άρθρο σε κάποιο από τα ελληνόφωνα ΩΡΛ περιοδικά, διαπίστωνα μια ιδιαιτερότητα, την οποία δυστυχώς ακολουθούμε όλοι μας, μηδέ εμού και των όποιων κατά καιρούς συνεργατών μου εξαιρουμένων και θα ήθελα να κάνω ορισμένα καλοπροαίρετα σχόλια.

Κατ' αρχάς συγχαρητήρια στους συναδέλφους, για το ενδιαφέρον και τον κόπο που κάνουν προκειμένου με τα άρθρα τους, να ενημερώσουν και να δημιουργήσουν πρόσθετα ερωτηματικά και ενδιαφέροντα στους αναγνώστες των Ελληνικών ΩΡΛ περιοδικών. Φυσικά, θα πρέπει να τονίσουμε ότι κύριος σκοπός της συγγραφής ενός άρθρου ή βιβλίου, είναι η ενημέρωση των συναδέλφων και δευτερευόντως η δημιουργία βιογραφικού σημειώματος.

Η ιδιαιτερότητα, για την οποία αναφέρθηκα πιο πάνω, βρίσκεται στην βιβλιογραφία, στην οποία προσέτρεξα θέλοντας να δω τις πηγές γνώσης των συγγραφέων, μου έκανε δε εντύπωση το γεγονός, ότι δεν υπήρχε ούτε μία ελληνόφωνη αναφορά, όχι σε εργασίες αλλά ούτε και σε συγγράμματα ή μονογραφίες.

Από περιέργεια έψαξα όσα από τα Ελληνικά ΩΡΛ περιοδικά είχα και διαπίστωνα δυστυχώς, ότι ελάχιστοι έως καθόλου συνάδελφοι αναφέρονται σε ανακοινώσεις ελληνόφωνες, δημοσιευμένες σε ελληνικά ΩΡΛ περιοδικά. Δεν εξαιρώ ούτε τον εαυτό μου από αυτή την παράληψη, διότι διαπίστωνα, ότι σε πολλές εργασίες στις οποίες φέρομαι ως συμμετέχων λόγω θέσης (Διευθυντής-Καθηγητής) παρατηρείται το ίδιο φαινόμενο. Και η παρατήρησή μου αυτή, δεν γίνεται για να ψέξω τους συναδέλφους, αλλά για να τονίσω μια παράληψη, που τείνει να γίνει παράδοση και η οποία απαξιώνει την ή τις προσπάθειες που κάνουν ορισμένοι συνάδελφοι για την ύπαρξη, διάδοση καθώς και διεθνή αναγνώριση των Ελληνόφωνων ΩΡΛ περιοδικών.

Εάν αγαπητοί φίλοι εμείς οι ίδιοι απαξιώνουμε τις επιστημονικές μας εργασίες και αποφεύγουμε να αναφερόμαστε σε αυτές, τότε πως και γιατί θέλουμε να υπάρχουν και να καταζωθούν τα, δόξα τω θεώ, αρκετά ελληνικά ΩΡΛ περιοδικά;

Μήπως πρέπει πρώτοι εμείς να αναθεωρήσουμε τις όποιες

απόψεις μας για τα δικά μας περιοδικά, και μήπως θα έπρεπε επιτέλους να αποφασίσουμε να βγαίνει μόνο ένα επιστημονικό περιοδικό, που θα σεβόμαστε, θα προωθούμε και θα το υποστηρίζουμε όλοι μας;

Πιστεύω φίλοι συνάδελφοι, ότι γράφοντας ή αναφέροντας στη βιβλιογραφία και Ελληνόγλωσσα άρθρα και βιβλία, βοηθάμε πρώτα από όλα τους εαυτούς μας, γιατί έτσι δίνουμε αξία στις επιστημονικές ανησυχίες τόσο ημών, όσο και των φίλων συναδέλφων και συνεργατών, αλλά και προτρέπουμε τους νέους συναδέλφους στην εκπόνηση και συγγραφή βιβλίων και επιστημονικών άρθρων. Και πάνω απ' όλα δίνουμε έρεισμα και υπόσταση στα περιοδικά, για τα οποία τόσο αγώνα κάνουμε όλοι μας για να υπάρχουν, να κυκλοφορούν, αλλά πάνω απ' όλα για να διαβάζονται τόσο από εμάς, όσο και κυρίως από τους νεότερους ΩΡΛ.

Νομίζω, ότι κάποιοι από τους συγγραφείς ενός άρθρου και είναι αρκετοί έως πολλοί οι συμμετέχοντες και αναφερόμενοι στον τίτλο, θα μπορούσε να ξεφυλλίσει τα υπάρχοντα Ελληνικά περιοδικά και να βρει ότι σχετικό έχει γραφτεί με το θέμα που διαπραγματεύονται, να το συγκρίνει με την δική τους εργασία και να το αναφέρει ούτως ή άλλως, ως επί πλέον πηγή ενημέρωσης.

Τέλος, πιστεύω κάποια στιγμή να βρεθεί η δύναμη και το θάρρος σ' όλους όσους εμπλέκονται στην έκδοση και διάδοση ελληνόφωνων ΩΡΛ περιοδικών, να αποφασίσουν να παραχωρήσουν αυτήν τη δυνατότητα στην Πανελλήνια Εταιρεία και μόνο, για να γίνει επιτέλους εφικτή η ένωση των διασπασμένων και διασκορπισμένων ικανοτήτων μας.

Με εκτίμηση
Ι. Δανιηλίδης

Ομότιμος Καθηγητής Ωτορινολαρυγγολογίας ΑΠΘ